

РЕШЕНИЕ

№ 6649

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6316** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от „Синдра Фарм“ ООД, с ЕИК:[ЕИК], представлявано от А. О. П., срещу Решение № 1938 от 26.04.2023г., постановено по НАХД 12087 по описа на съда за 2022г. на Софийски районен съд /СРС/. Със същото е потвърдено Наказателно постановление N BG2022/5800-110/НП от 29.07.2022г., издадено от директор на ТД Митница С., с което на „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] са наложени имуществени санкции, както следва: 1. на основание чл. 234, ал. 2, т. 1 от ЗМ в размер на 11 449,51 лева за нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ; 2. на основание чл. 234, ал. 2, т. 2 от ЗМ в размер на 82 746,00 лева за нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 2 от ЗМ и на основание чл. 234, ал. 4 от ЗМ е присъдено жалбоподателят да заплати сумата в размер на 82 746,00 лева, представляваща равностойността на стоката, предмет на нарушението по чл. 234, ал. 1, т. 2 от ЗМ - Rinozad, 1764 бр. кутии, всяка съдържаща 100 блистера, всеки по 10 бр. таблетки.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон. Претендира се отмяна на постановеното решение и отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез процесуалния си

представител поддържа касационната жалба. Не претендира разноски.

Ответникът – редовно уведомен, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Представя писмени бележки. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, чрез представителя си, моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество, е частично основателна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на посочената в НП дата и място, жалбоподателят е извършил вменените му нарушения по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ и чл. 234, ал. 1, т. 2 от ЗМ, както от обективна, така и от субективна страна.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел, че НП е издадено от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, както и че нарушенията са безспорно установени от фактическа и правна страна.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, по следните съображения:

Съдът е приел, че на 10.11.2021 г. в ТД Митница С. е получено уведомително писмо рег. № 32- 357987/10.11.2021 г. от Ц. - Агенция „Митници“, с приложени към него документи: копия на търговски фактури и международни товарителници. Приложени са и фактура № GIB2020000000009/19.08.2020 г. и международна товарителница от 20.08.2020 г. по транзитна декларация от Република Турция към Република България № 20TR34130001504657/20.08.2020 г., с получател „Syndra pharm“ L., S.. Констатирано било, че приложените към писмото документи се различават от представените пред митническите органи на митническо бюро МБ С.-Запад търговски фактури и международни товарителници, послужили при поставяне на стоките под режим „едновременно допускане на стоки за свободно обращение и освобождаване за потребление“.

За целта на проверката от началника на митнически пункт Капитан А. са били изискани и представени на Ц. - Агенция „Митници“ всички документи, придружаващи транзитна декларация № 20TR34130001504657/20.08.2020 г. от Р. Турция към Р. България, в която е обявен лекарствен продукт „SOGUK ALGINLIGIILACI“.

От друга страна ,в хода на митническата проверка е приобщена фактура № GIB2020000000009/19.08.2020 г. , от която е видно , че същата е издадена от „SEZIN DIS TICARET L. SIRKETI“, ISTANBUL и е с получател SYNDRA PHARM L.. S. за стока „Rinozad -B1R K.UTUDA 100 blister x 10 tablet , 1764 кутии, на обща фактурна стойност 48 510,00 U.. ОТ приобщената международна товарителница от 20.08.2020 г. е видно, че „SEZIN DIS TICARET L..STI.“, ISTANBUL е изпратил към получателя "SYNDRA PHARM" L., S. стока - 812,70 кг., описана като „3 K. RHINOZAD - BIR KUTUDA 100 BLISTER X 10 TABLET“ и превозът ѝ е осъществен с превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] . За да даде вяра на констатациите в АУАН, съдът е отхвърлил като неоснователно възражението на защитата за липса на

нарушение от обективна страна. Съдът е приел за установено безспорно, че е осъществена транзитна доставка от Република Турция до Република България на стока, чийто получател е „С. фарм ЕООД, като се е основал на това, че документите, придружавали стоката по време на транзита а именно: фактура № GIB2020000000009/19.08.2020 г., описана в кл. 44/1 на МД за транзит №2 Rhinozad")001^04657/20 08 2020 Г' и международната товарителница се отнасят за лекарство Rhinozad . В тази връзка съдът е съобразил приложеното писмо, постъпило по линия на международното сътрудничество, чрез Съвместен контактен център за полицейско и митническо сътрудничество - МП Капитан А. /с рег. № 32-399742/09.12.2021г. и № 32- 1590/04.01.2022г./, с което са изискани от турската страна заверени копия на задействаните транзитни декларации и приложените към тях транспортни и търговски, относими към транзитните операции, оформени в Република Турция. В отговор /с писма рег. № 32-410248/16.12.2021г. и № 32-34781/01.02.2022г. са получени, документите с които стоката е тръгнала от Република Турция и с които е преминала границата с Република България. Тези документи са митническа декларация за транзит, фактура и товарителница – CMR. Съдът е съобразил правилно, че Декларацията за транзит се изпраща от дружеството-изпращач (явяващо се и продавач на стоката) в отправното митническо учреждение в електронен формат и съдържа всички необходими данни и съблюдава изискванията на системата, тъй като данните се кодират и заверяват от системата автоматично. В тази връзка правилно е приел, че представеното извлечение от NCTS на турската митническа декларация T1 №20TR34130001504657/ 19.08.2020г., удостоверява фактическите данни, вписани в същата митническа декларация за транзит представена по делото на хартиен носител. Въз основа на това, съдът е достигнал до обосноваван извод, че документите, приложени към транзитната декларация и тези, приложени към митническата декларация за поставяне под режим „допускане до свободно обращение“ са с идентични реквизити , но несъответни в идентификацията на стоката, нейната стойност и тарифно класиране, което е довело да разлика между дължимите и платени публични държавни вземания.

В допълнение следва да бъде посочено, че по делото е представена МД № 20341300AN086188 от 13.07.2020г. за учреден от турското дружество-изпращач, митнически режим - „митническо складиране“ (AN7) за лекарство за простуда „RHINOZAD“. Номерът на тази декларация е вписан на стр. 2, в кл. 40 „Обобщена декларация/Предишен документ“ на МД за транзит T1 MRN №20TR34130001504657/ 19.08.2020г. задействан в Турция. От своя страна номерът на МД за транзит е вписан на стр. 2 от процесната МД за внос. От значение е обстоятелството, че информационните системи за внос и износ работят съвместно със системата за транзит и осигуряват непрекъснат поток от данни от една митническа система до друга. При тези обстоятелства, настоящата инстанция приема, че са налице доказателства за последователно и непрекъснато митническо оформяне на лекарство „RHINOZAD“ от един митнически режим в друг, както следва: „митническо складиране“ в РТурция, „транзит“ от Република Турция до Република България и „едновременно допускане на стоки за свободно обращение и освобождаване за потребление“ (внос) в Република България. В резултат на тази проследимост се установява, че под митнически надзор и митнически контрол е била стоката - лекарство „RHINOZAD“. Този извод се подкрепя и от факта, че в МД за митническо складиране и в МД за транзит T1 № 21TR34130001252000/24.05.2021г., е деклариран

код по Комбинираната номенклатура (КН) 300442, относим за фармацевтични продукти, съдържащи псевдоефедрин или неговите соли. Тази субстанция е част от химичния състав на лекарството за простуда „RHINOZAD“, но не и на „Витамин С“. Видно от приложеното по делото становище на ИАЛ вх. № 32-282376/03.09.2021 г., лекарственият продукт RHINOZAD, не е разрешен за употреба в Република България. От своя страна „Синдра Фарм“ ЕООД не е представило пред МБ С.-Запад разрешение за внос от ИАЛ за лекарствения продукт RHINOZAD.

Обратно на твърденията в касационната жалба, съдът е отговорил на всички възражения на жалбоподателя, като същите са отхвърлени с убедителни мотиви. Не отговаря на действителността, че гласните доказателствени средства не са съобразени от съда. Напротив, свидетелските показания са обсъдени подробно и в съвкупност с останалите доказателства по делото. Обосновано е отхвърлено искането за допускане на съдебно счетоводна експертиза, тъй като към същата са поставени въпроси извън предмета на правния спор, касаещи последващото движение на стока Витамин С, счетоводните операции и отразяването им в счетоводството на дружеството-жалбоподател. Обратно на наведените в касационната жалба доводи, митническата стойност на стоката не е била оспорена пред съда. Напротив, в хода на съдебното следствие становище рег. № 32-175588/31.05.2022 г., с което е определена митническата стойност на стоката- предмет на контрол не е надлежно оспорено. Направено е искане за съдебно-оценителна експертиза, която да даде заключение относно митническата стойност на стоката –предмет на внос, което в последствие е оттеглено. При тези обстоятелства, правилно съдът е приел базата за определяне на дължимите вноски за мито, респективно - за определяне на дължимите санкции, за законосъобразно определена.

В заключение, правилно и в съответствие с доказателствата по делото, съдът е приел, че описаните в обжалваното НП нарушения са доказани от обективна страна. Субект на същите е юридическото лице, което е поставило стоката под режим внос. От обективна страна в хода административнонаказателното производство са събрани безспорни доказателства, че е налице осъществен внос на стока „RHINOZAD“, за която не са заплатени всички дължими публични държавни вземания и дружеството-вносител не е притежавало разрешение, издадено от ИАЛ по реда на чл. 7 ал. 1 от ЗЛПХМ. Субект на това нарушение може да бъде само носителят на задължението за заплащане на публичните държавни вземания, което е вносителят на стоката - „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД.

В оспореното решение съдът е приел, че наказанията за всяко от нарушенията са наложени правилно съобразно относимата санкционна норма. За нарушението по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ е определено наказание в минимален размер по реда на чл. 234, ал. 2, т. 1 от ЗМ, който предвижда санкция в размер от 100% до 200% от размера на избегнатите публични държавни вземания. За нарушението по чл. 234, ал. 1, т. 2 от ЗМ е определено наказание в абсолютния размер по реда на чл. 234, ал. 2, т. 2, пр. 1 от ЗМ, който предвижда санкция в размер на митническата стойност на стоките. Съдът е приел, че правилно и в съответствие с разпоредбата на чл. 234, ал. 4, алт. 2 от ЗМ, с НП е постановено нарушителят да заплати в полза на държавата равностойността на липсващата стока, представляваща митническата ѝ стойност.

Настоящата инстанция споделя извода за законосъобразно определяне на дължимата санкция за първото нарушение. Намира обаче атакувания съдебен акт, респективно обжалваното НП за незаконосъобразни в частта относно присъждане равностойността

на липсващата стока, представляваща митническата ѝ стойност, за второто нарушение, по следните съображения:

При постановяване на своето решение, първоинстанционният съд не е съобразил тълкуването на Европейският съд на чл. 42, параграф 1 от Регламент № 952/2013 от същия. Според СЕС всяка държава- членка трябва да предвиди в националното законодателство административни или санкционни мерки, но такива, които не надхвърлят границите на необходимото за постигане на легитимно преследваните от закона цели (решение от 16.07.2015 г., Chmielewski, C-255/14, EU:C:2015:475, т. 22). Същите следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. В този контекст съдът уточнява, че строгостта на санкциите трябва да бъде в съответствие с тежестта на наказвания с тях нарушения, като по-специално се гарантира реално възпиращ ефект и същевременно се съблюдава основният принцип на пропорционалност. Нерелевирането на фактора на законност на пренасяните стоки при налагане на наказание и в частност отнемането им/ или присъждане на тяхната равностойност/ в полза на държавата, само по себе си противоречи на принципите и целите на Регламента. / В този см. Решения на СЕС по дела C-497/15, C-498/15, C-655/18 /. Така например, в последното цитирано решение /т.44/ постановено във връзка с приложението на чл.233 ал.6 от ЗМ, изрично е прието, че санкция, която се състои в задължение да се плати равностойността на отклонените от митнически надзор стоки, не изглежда пропорционална, при това, независимо от факта, че се прибавя към имуществената санкция. Санкция в подобен размер надхвърля границите на необходимото, за да се гарантира, че стоките няма да бъдат отклонени от митнически надзор.

Практиката на Съда на Европейския съюз е константна и непротиворечива в насока, че не се допуска национална правна уредба, съгласно която при отклоняване от митнически надзор, освен имуществена санкция, титулярът на задължението следва да плати и равностойността на стоката.

При тези обстоятелства, настоящата инстанция намира, че първоинстанционният съд е следвало на основание чл.288, ал.2 ДФЕС да не приложи националната разпоредба, а именно чл. 234 ал.4 от ЗМ, тъй като същата противоречи на чл. 42, параграф 1 от Регламент № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета и да отмени обжалваното НП в тази му част.

С оглед горните мотиви, съдът приема, че атакуваното решение е правилно в частта относно наложените административни наказания имуществена санкция по т.1 и т.2 от процесното НП и като такова, следва да бъде оставено в сила в тази част. В останалата – досежно постановеното присъждане равностойността на предмета на нарушение / т.3 от НП/, е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Вместо него следва да се постанови друго, с което обжалваното наказателното постановление в тази част бъде отменено.

Ответникът е заявил искане за присъждане на сторените по делото разноски. Съобразно разпоредбата на чл. 27е. от Наредбата за правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв. Предвид фактическата и правна сложност на спора, която съдът определя като висока, както и с оглед високия материален интерес, съдът намира, че възнаграждението следва да бъде определено към максимума.

Предвид изхода на правния спор и частичната отмяна на първоинстанционния съдебен акт, съдът намира искането за основателно за съответния на отменената част

от НП, размер, а именно за сумата от 80 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1938 от 26.04.2023г., постановено по НАХД 12087 по описа на съда за 2022г. на Софийски районен съд , В ЧАСТТА в която е потвърдено Наказателно постановление N BG2022/5800-110/НП от 29.07.2022г., издадено от директор на ТД Митница С., с което е присъдено „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати сумата в размер на 82 746,00 лева, представляваща равностойността на стоката - предмет на нарушението по чл. 234, ал. 1, т. 2 от ЗМ.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление N BG2022/5800-110/НП от 29.07.2022г., издадено от директор на ТД Митница С., в частта в която е присъдено „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати сумата в размер на 82 746,00 лева, представляваща равностойността на стоката - предмет на нарушението по чл. 234, ал. 1, т. 2 от ЗМ.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1938 от 26.04.2023г., постановено по НАХД 12087 по описа на съда за 2022г. на Софийски районен съд, в останалата част.

ОСЪЖДА „СИНДРА ФАРМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ на ТД Митница С., сторените по делото разноси в размер на 80 /осемдесет / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: